

Dr. Vincent Hoek
Enterprise Architect (EA), I-Interimrijk.nl,
onderdeel van de Uitvoeringsorganisatie
Bedrijfsvoering Rijk

NOG NET NIET WAAR GEBEURD...

NAPOLEON IN AMERIKA

Napoleons iconische silhouet stond afgetekend tegen het even onmiskenbare beeld van de Grand Canyon. Gelukt! Hij was ontsnapt van St. Helena! Nadat de beroemde Franse piraat Jean Laffite hem naar New Orleans smokkelde, genas de al even beroemde Creoolse voodoopriesteres Marie Laveau zijn ziekte. Werk genoeg voor Napoleons unieke kennis. In de Franse koloniën van de Verenigde Staten gonsde het van de uitgeweken Bourbon tegenstanders die hem wilden inhuren om Frankrijk te heroveren. Franstalige Canadezen zochten zijn leiderschap om zich vrij te vechten van de Britten. De Amerikanen wilden dat hij Texas veroverde op de Mexicanen. In het boek van Shannon Selin had het zomaar gekund. Mensen kunnen een verhaallijn maken, waarbinnen de specifieke skills van één enkeling kunnen worden ingezet voor een breder idee.

Een ander boek. 'The Foundations of Geopolitics: The Geopolitical Future of Russia' is het verhaal van Aleksandr Dugin en het geniet de marketingsteun van Vladislav Surkov, een van de belangrijkste sponsors van Vladimir Putin. Hun wereld zegt Nederlanders even weinig als 'Napoleon in Amerika', maar dit is de wereld van de siloviks; politici met 'strepen op de mouw'. Mannen met een gemeenschappelijke loopbaanhistorie in de Russische inlichtingengemeenschap. Zij zijn Stalins erfenis. Hun doel is niet alleen het vergaren van rijkdom, maar het stichten van het Derde Rome, de inkapseling van de Verenigde Staten en

het smoren van de Open Samenleving. Het Derde Rome is de opvolger van het Klassieke Rome (Rome I) en het Byzantijnse Rijk (Rome II); een theologisch-politiek concept, daterend uit de 15e eeuw na Chr. Het idee bouwt op de eenheid van de Russisch Orthodoxe Kerk en de daarbij horende overtuigingen van religieuze noodzaak en onontkoombaarheid. Het leunt op de veronderstelde sociale cohesie van de Slavische cultuur en het Christelijk Orthodoxe geloof en op de Staats doctrine dat alle macht in Moskou hoort te liggen, als beschermer van deze waarden. Zo bekeken is het Gods Wil dat de Kerk de Soeverein in het zadel houdt om een autocratisch, conservatief bewind te voeren als lucratief opiaat voor de massa's.

Dit is een wereld waar zakenmensen, politici en bureaucraten dezelfde mensen zijn. Mensen die gemakshalve alle welvaart, financiën en grondstoffen van hun land tot hun onbetwiste eigendom hebben verklaard. Hier creëren georganiseerde misdaad, opsporings- en handhavingdiensten en de inlichtingen- en veiligheidsdiensten gezamenlijk 'rust door uitschakeling'.

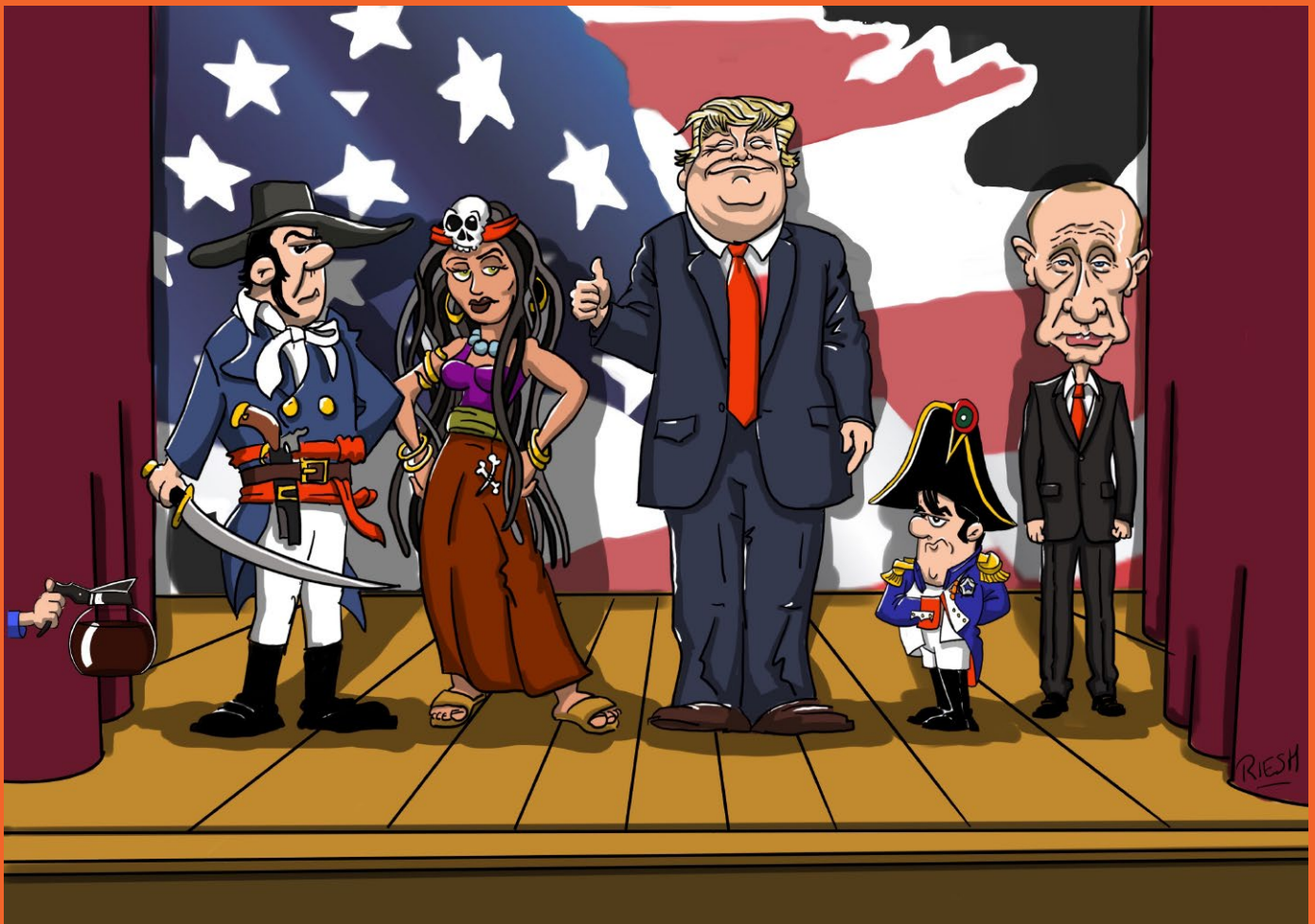
Zo ontstaat een wereld waarin jouw gesprek met een perfect Engels sprekende, duur geklede zakenman, zowel kan betekenen dat je:

- A. Het daadwerkelijk over zaken gaat hebben.
- B. Het aandachtsonderwerp geworden bent van een inlichtingenofficier.
- C. Het doelwit geworden bent van één van de Russische georganiseerde misdaadgroepen.

In hun libertarisch anarchistische wereldbeeld is de Staat domweg één van de Players. Dit maakt het Putinisme tot een giftig brouwsel van agressief nationalisme en jaloezie op andermans privébezit. Dit is een opgefrist Nationaal Socialisme/Bolsjewisme! De Russen noemen het Nashism ('ons-isme') en het leunt vooral op een selectieve appreciatie van (mensen)rechten. Nashism is voor Putinisten wat 'La Cosa Nostra' (Onze Zaak) voor maffioso is: je hoort

'nashisme' als alternatief voor globalisme, postmoderisme en postliberalisme. De Amerikaanse Alt.Right beweging toont zich fan van zijn werk. Dugins eurazianistische, fascistische en nationalistische werk is sinds de jaren '90 van grote invloed op het Russische veiligheidsapparaat en het buitenlandbeleid. Het Eurazianisme ziet de Russische gemeenschap los van Azië en Europa en legt een unieke claim op de macht over Centraal-Azië.

en daarmee van de daarbij behorende invloed van het Westen op Eurazië breken en staan een antilliberale wereld voor. De militair kinetische aanpak wordt hierbij vervangen door een pallet aan subversie, destabilisatie en desinformatie, waarbij politieke inzet van grondstoffen en geld een ideaal drukmiddel is om buurlanden in een positie van 'Finlandisatie' te brengen. Nominaal onafhankelijk, maar volledig in lijn met het

erbij of niet en loyaliteit aan de 'clan' is heilig. Het is niet voor niets dat de Putinistische jeugdbeweging de Nashi wordt genoemd: Ruslands moderne equivalent van de Hitler Jugend, bedoeld om tegenstanders te intimideren. De ethnocentrische silovikische cultuur van na de Val van de Muur in 1989 inspireerde Aleksandr Dugin tot zijn 'Vierde Politieke Theorie'. Geen fascisme, communisme of liberalisme, maar

Het lijkt een beetje op het Turanisme, dat zich juist richt op de Turkstalige en Oeral gemeenschap. Nu Turkije niet bij de EU mag komen, is het Turanisme aantrekkelijk als Turkstalig alternatief. Als altaïsche taal rijkt via de Oeraalse verbinding van Centraal-Azië via Hongarije tot in Finland. Kortom, Erdogans Turkije heeft meer met Putins Rusland dan je zou denken. Beiden willen het Atlanticisme van de Verenigde Staten

buitenlands beleid van de gevaarlijke buurman, dankzij een mediacultuur van strenge zelf-controle en zelf-censuur. Een situatie die vergelijkbaar is met het Denemarken en Zwitserland van voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog. Mocht Dugins denkraam waarheid worden, dan is het de bedoeling dat Duitsland met haar Russische gasafhankelijkheid de politieke leider mag blijven van West-Europa. Samen met Frankrijk

“Wat er ook

gebeurt, de echte

tegenstander is en

blijft de Verenigde

Staten van Amerika.”

heeft Duitsland een anti-Atlantische traditie, wat in Russisch belang is. Het Verenigd Koninkrijk (volstrekt Atlantisch gericht) zou echter losgesneden moeten worden van Europa. Finland daarentegen zou moeten worden opgenomen in een groter Rusland. Uitgeruild tegen Estland dat in de Duitse invloedssfeer zou mogen komen, met een speciale status voor Letland, Litouwen en Polen. Roemenië, Macedonië, Servisch Bosnië en Griekenland, allen Orthodox, zouden deel uit moeten maken van het Derde Rome met afzwering van het Westerse rationeel-individualisme. Natuurlijk geldt dit ook voor Oekraïne.

Ook aan het Midden-Oosten en Centraal-Azië is gedacht in het werk van Dugin. Hij spreekt van een continentale Russisch-Islamitische Alliantie, die de basis vormt voor de anti-Atlantische strategie en voortbouwt op het traditionele karakter van zowel de Russische als Islamitische beschaving. Dit maakt van Iran vanzelfsprekend een cruciale bondgenoot, met speciale bijrollen voor de Armenen en de Koerden (net als de Perzen Arische volken). In ruil voor loyaliteit zou Iran Azerbaidzjan moeten krijgen, zou Georgië moeten ophouden te bestaan en zouden Abkhazië en Ossetië moeten worden opgenomen in Groot-Rusland. Aangezien Rusland en Turkije historische vijanden zijn, zou de nieuwe vriendschap een handje ‘geholpen’ moeten worden door het toebrengen van strategische schokken. Hierbij kunnen zowel de Koerden, de Arme-

niërs en de Syriërs worden ingezet. De Kaukasus is vanzelfsprekend Russisch grondgebied, inclusief de Stans: Kazachstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Kyrgyzstan en Tadjikistan. Het Chinese gevaar wil Dugin zoveel mogelijk verwateren, door een bufferzone te creëren langs de as Tibet-Xinjiang-Mongolië-Mantsjurië, terwijl de Russen slim hulp aanbieden om de Chinese invloedssfeer af te buigen richting het zuiden met Indochina (behalve Vietnam), de Filipijnen, Indonesië en Australië als geopolitieke compensatie. Hierbij hoort ook de beïnvloeding van de Japanse politiek door de Koerillan Eilanden terug te geven en door anti-Amerikaanse sentimenten te voeden. (In die zin is het ‘raar’ dat de Verenigde Staten Japan uitsluiten van het F35 programma). Dugin vindt ook dat Mongolië bij Rusland zou moeten horen.

Wat er ook gebeurt, de echte tegenstander is en blijft de Verenigde Staten van Amerika. Op het Amerikaanse continent zouden informatie-operaties alle mogelijke instabiliteit moeten voeden, zoals het opfokken van Afro-Amerikaanse racisten, het voeden van separatisme, het voeden van invloedssfeerspanningen (Suriname, Venezuela), het voeden van etnische, sociale en raciale conflicten en de ondersteuning van allerlei dissidenten. Van extremisten tot racisten tot reli-gekkes; alles om de interne politieke processen van de Verenigde Staten te destabiliseren. Daarom ook zouden de isolationistische krachten

binnen de Amerikaanse politiek ondersteund moeten worden. Dugins ambities reiken tot Zuid en Centraal Amerika.

Verhalen kun je op allerlei manieren beleven. In de handen van spindoctor Vladislav Surkov met zijn poëtisch surrealisme wordt het werk van Dugin een LSD-trip: democratische retoriek met ondemocratische bedoelingen. Een politieke boodschap is te verkopen als een product en zeer gevoelig voor taal en framing. Heerlijk, helder...? ...koffie? Lekker koffie!; Er is geen betere! Putin blijft in het zadel dankzij een erin geramd ‘wij-zij denken’ en mantra’s als ‘stabiliteit’ en ‘effectief management’. Mantra’s die zonder context betekenisloos zijn. Surkov is de Dominic ‘Brexit’ Cummings van Rusland.

Wat als de lijnen niet zo moeilijk te trekken zijn? Wat als Amerika in haar eigen zwaard valt, listig neergezet door geduldige Russen, die Napoleon liever in Amerika zien, dan in het Derde Rome? Het autoritarisme van de 21ste eeuw heeft geen pogroms nodig; het kruipt onder je huid, retweet 20% van wat je zegt in absurditeit en confronteert je met het gezagloze resultaat. Elke politieke theorie levert een sluitend wereldbeeld, maar politiek surrealisme zet elke waarheid voor een lachspiegel. Door elke vorm van politiek discours te corrumperen is er geen waarheid meer, alleen rauwe macht.

En Napoleon verdween in de mist.